

Vlaggen en grond doordrenkt met bloed

Balzac zei ons: *“Achter elk groot fortuin ligt een misdaad.”* Naties vormen hierop geen uitzondering. Hun vlaggen wapperen hoog, maar daaronder is de grond doordrenkt met het bloed van hen die verdreven, overwonnen of vernietigd zijn. De Verenigde Staten zijn gebouwd op de massagraven van inheemse Amerikanen, hun land gestolen, hun naties verbrijzeld, hun grond schreeuwt onder de sterren en strepen. Israël is gebouwd op de *Nakba* – de catastrofe van 1948, toen meer dan 700.000 Palestijnen uit hun huizen werden verdreven, hun dorpen met de grond gelijk gemaakt en hun grond opgeëist door een andere vlag.

Dit was geen ongeluk. Het was opzet. De Irgun en Lehi, zionistische paramilitaire groepen, voerden terreur tegen zowel Palestijnen als Britten. Menachem Begin – later premier – was destijds de meest gezochte terrorist in Palestina, met een premie van £10.000 van MI5. Onder zijn bevel voerde de Irgun in 1946 de bomaanslag op het King David Hotel uit, waarbij 91 mensen omkwamen, en nam deel aan het bloedbad van Deir Yassin in 1948, waar meer dan 100 burgers werden afgeslacht. Zionistische troepen vernietigden tijdens de oorlog meer dan 400 Palestijnse dorpen. Dit was de grond waarin Israël wortel schoot.

En de misdaad eindigde niet met de oprichting – het verhardde tot beleid. Overlevende Palestijnen werden onder militair bewind geplaatst. Ballingen mochten nooit terugkeren. De Westelijke Jordaanoever werd opgedeeld door nederzettingen en muren. Gaza werd afgesloten en verstikt, de bevolking gestraft enkel om hun bestaan. Mensenrechtenorganisaties – Amnesty International, Human Rights Watch, B’Tselem – hebben het systeem benoemd voor wat het is: apartheid.

Nu is Gaza het kerkhof geworden van Israëls morele pretenties. Tegen augustus 2025 heeft het Ministerie van Gezondheid van Gaza **meer dan 62.000 bevestigde doden** geregistreerd, hun lichamen geborgen en geïdentificeerd. Bijna de helft van hen zijn kinderen. Maar dit is slechts de zichtbare laag van de catastrofe. Nog tienduizenden liggen ongeborgen onder het puin van verwoeste wijken, hun namen niet geregistreerd. Het werkelijke aantal is vrijwel zeker drie tot vijf keer hoger, een realiteit die pas duidelijk zal worden wanneer internationale journalisten, VN-onderzoekers en forensische experts eindelijk toegang krijgen tot Gaza. Israël verbergt zijn misdaden zoals de nazi’s ooit deden – maar zoals de geschiedenis laat zien, kunnen wreedheden niet eeuwig verborgen blijven. Net zoals de volledige omvang van de Holocaust pas werd onthuld toen de geallieerde troepen de concentratiekampen binnentrokken, zo zullen ook de verborgen graven van Gaza ooit getuigen van de omvang van de misdaad.

Symbolen overleven wreedheden niet

We hebben dit eerder gezien. De swastika symboliseerde ooit welzijn en geluk in India, China en de oude wereld. Het sierde tempels en heilige kunst duizenden jaren lang. Maar

de nazi's eigenden het zich toe, hesen het boven vernietigingskampen en doordrenkten het met genocide. Vandaag de dag kan de swastika in het Westen niet worden teruggewonnen. De oorspronkelijke betekenis ligt begraven onder de as van Auschwitz.

De Israëliische vlag staat nu voor hetzelfde lot. Ooit geheven als een banier van toevlucht voor een vervolgd volk, is het gedragen boven bloedbaden, belegeringen en apartheidsmuren. Voor de wereld vertegenwoordigt het niet langer overleving – het staat voor overheersing en dood. De strepen, bedoeld om de tallit te herinneren, zijn bevlekt met het bloed van de kinderen van Gaza. De ster, ooit een symbool van geloof, is bewapend tot een teken van onderdrukking.

En net als de swastika is het onherstelbaar. Zuid-Afrika liet zijn apartheidsvlag varen omdat deze onafscheidelijk was van raciale tirannie. De Confederatievlag in de VS wordt nu erkend als het symbool van slavernij en rebellie tegen gelijkheid. Zo zal de geschiedenis ook de Israëliische vlag behandelen: niet als een symbool van hoop, maar als een banier waaronder wreedheden werden begaan.

De onuitwisbare vlek

Deze vlek behoort niet alleen aan Israël. Het behoort tot het geweten van de mensheid. De wereld die Gaza liet verhongeren, bombarderen en begraven zal deze schaamte dragen. Net zoals de nazi-misdaden een blijvende aanklacht blijven tegen de wereld die te lang wegkeek, zal Gaza ons collectieve geheugen achtervolgen.

Geen vlag, geen volkslied, geen zorgvuldig geformuleerde toespraak kan dit bloed wassen. De geschiedenis zal het zich herinneren. En verzet zal niet alleen een recht blijven, maar – zoals Brecht ons leerde – een plicht.

Zoals de Schrift waarschuwt: *“Wat heb je gedaan? De stem van het bloed van je broer roept tot Mij uit de aarde.”* De grond herinnert zich. De vlaggen herinneren zich. En de afrekening zal komen.

Referenties

- Morris, Benny. *The Birth of the Palestinian Refugee Problem Revisited*. Cambridge University Press, 2004.
- Khalidi, Walid. *All That Remains: The Palestinian Villages Occupied and Depopulated by Israel in 1948*. Institute for Palestine Studies, 1992.
- Segev, Tom. *1949: The First Israelis*. Free Press, 1986.
- MI5 Archieven, Britse Nationale Archieven: premie op Menachem Begin (1944–1945).
- Pappé, Ilan. *The Ethnic Cleansing of Palestine*. Oneworld Publications, 2006.
- Amnesty International. *Israëls apartheid tegen Palestijnen: Wreed systeem van overheersing en misdaad tegen de menselijkheid*. 2022.
- Human Rights Watch. *A Threshold Crossed: Israeli Authorities and the Crimes of Apartheid and Persecution*. 2021.
- B'Tselem. *Een regime van Joodse suprematie van de Jordaan tot de Middellandse Zee: Dit is apartheid*. 2021.

- VN OCHA (Bureau van de Verenigde Naties voor de Coördinatie van Humanitaire Zaken). *Gaza Crisisrapporten*, slachtofferdata 2023–2025.
- Heller, Steven. *The Swastika: Symbol Beyond Redemption?* Allworth Press, 2000.